

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

4. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram eodem in eadem causa. Veneris
27. Bvemb. 1637.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

adhuc Ecclesia, non obstante tali concessione, seu alienatione remaneat cum lucro, & utilitate eadem iura tradita per Oldrad. *consil.* 126. num. 8. Ioan. Lop. *in re- pet. ubi de donat. in v. v. & v. x. s. o. nu. 28.* & bene explicat Molin. *de iust. & iur. disp.* 145. *vers. de remeio: aso- riiis, & vers. de moderati.* Nec enim sufficit, si beneficia sint colorata, & in occasione sumpta: sed debent esse vrgentia, & insignia, vt monuit Io. And. *in addit. ad Spe- culat. in rub. de reb. Eccl. non alien.* Oldrad. *d. consil.* 126. n. 6. Ioan. Lop. *d. s. 50. num. 31.* Monach. *consil.* 112. n. 11. *vers. & ista.* Sanch. *de matrim. lib. 6. disp. 6. num. 5.* Adeo vt aliqui auctores existimauerint, si beneficia non præ- stent ius aliquod agendi, & beneficiatum nedum ex an- tidotali obligatione, sed & civilis, vt saltem officio Iudic- is compellant ad remunerandum, concessionem reman- nere liberalem, & gratuitam donationem, non autem propriè remuneratariam, ita Pencl. *in l. 1. part. 3. n. 60. vers. mihi semper placuit C. de bon. matern. Ceual. com. con. com. q. 237. n. 22.* Cost. *de portio: ras. quas. 5. num. 8.* Giurb. *ad consuetud. Messan. part. 1. cap. 14. num. 2.* Quæ opinio vbi agit de concessione facta per Ecclesiam, in qua semper requiritur euidens utilitas, videtur multum rationabilis, & bene scripsit Natr. *consil.* 295. *sub num. 4.* quod tunc Prælati remunerare possent si habeat tan- tundem, prudentèrque etiam monuit Rosental. *de feud. c. 4. concl. 3. n. 2.* conclusionem illam, vt Prælati ob bene merita possint condere, vel alterare in puncto iuris periculosam esse. Quæ magnitudo & qualitas merito- rum, & proportio cum alteracione pensionis à libris 150. ad 70. in casu præsentis nullo modo considerari potest ex supradictis, sed inde apparet euidens damnum ipsius Ecclesiæ vltra dimidium. Et propterea materia articu- lata apparet irrequelans, & sic non est danda remis- soria, ad probandum id quod probatum non confert ad causam, & dispendium potius, quàm commodum adfert litigantibus. Mohe. *decis.* 5. *n. 8. de probat. Callad. dec. 2. n. 1. de dilatio.* Cupitac. *decis.* 54. *n. 3. & decis.* 66. *n. 3.* & fuit dictum in Romana, seu Spoletana successione 30. *Maj.* 1631. *coram me.*

6. Præsertim, quia data sine veri præiudicio, etiam meritorum vrgentia, adhuc illa sola non suffragatur, cum non causa tantum, sed & solemnitas, hoc est bene- placitum apostolicum, copulatiuè exigatur in aliena- tionibus bonorum Ecclesiæ: Rot. *apud Card. Seraph.* *decis.* 108. *n. 1. & in recent. decis.* 430. *n. 4. part. 2. & de- nis.* 367. *n. 1. part. 5.* quæ solemnitas hic deficit, vt supra fuit deducum.

7. Neque dicatur, quod vbi probatum fuerit Scriba- niam esse solitam locari, tunc non sit necessaria solem- nitas beneplaciti Apostolici. Quoniam omisso, quod pro faciendâ ac probatione, remissoria non est opus, cum per instrumenta fieri possit, vt supra dictum est; quatenus etiam id legitime probaretur, non reuelaret, tum quia vbi solitum alteratur provt factum fuit in casu præsentis à libris annuis 150. ad 70. non potest adhuc res in emphyteusim concedi sine beneplacito apostoli- co iuxta doctrinam Dec. *in aubent. qui rem. n. 22.* & ibi- dem Cognal. *n. 58. Cod. de Sacrosanct. Eccl. Cur. Lun. de feud. part. 2. q. 6.* & sequuta fuit Rotâ in Rauematen. emphyteusis 22. *Maj.* 1628. *coram Reuerendiss. D. meo Decano. quæ est decis.* 176. *n. 42. & seq. part. 5. recent.* Altercatio quippe est noua alienatio, vt post alios ad- uertit Ferdinand. à Castro Palao *de relig. tom. 2. trakt. 1. 1. §. 4. num. 4.* Et in concessione rei solite alienari debet adesse euidens utilitas Ecclesiæ etiam inspecto tempore præsentis, quo fit renouatio. non autem tempore, quo res cæpit alienari, seu in emphyteusim concedi primo lo- co *per text. in extrava. ambrosio ibi. tunc Ecclesiæ iurum euidens utilitate, de reb. Eccl. non alien. & tradunt Hqu- ded. consil.* 51. *n. 60. & 61. lib. 1. Borgnin. decis.* 30. *nu. 15. & 79. part. 2. Molin. de iust. & iur. disp.* 468. *n. 17. Gra- tian. discept. forens. c. 813. n. 37. & 41. Ferdinand. de Ca-*

Tom. VIII.

stro Palao *d. s. 4. n. 4. vers. secunda conditio.* Rot. *apud Cas. Graf. decis.* 3. *n. 16. & decis.* 4. *per coram de reb. Eccl. non alien. & decis.* 582. *ante n. 2. & decis.* 607. *num. 1. part. 1. diuers.* & in Romana domus 29. *Novemb.* 1587. *coram Blanchetto.* & in Vlixbonen. prædij 14. *Ianuarij* 1603. *coram Oriembergo.* & nuper in Ašina bonorum 27. *Martij præteriti coram R. P. D. meo Buccabella.* quæ utilitas deficit vbi solitum alteratur in præiudicium Ecclesiæ, & res conceditur vbi pro minori pretio, & cum deterioribus conditionibus, quam antea fuit con- cessa, vel tunc possit concedi alteri, vt per Gabr. *de iur. emphyt. concl.* 1. *n. 28.* Honded. *d. consil.* 51. *n. 59. lib. 1.* Trentacinq. *var. resol. lib. 3. tit. 1. resol.* 5. *n. 8.* Marefcot. *var. resol. lib. 1. c. 3. n. 24.* Gratian. *discept. forens. c. 88. n. 36. & 37.* Rosental. *de feud. part. 7. concl. 24. n. 19. vbi addend. littera X. Ferdinand. à Castro Palao d. s. 4. sub. nu. 4.* Rot. *decis.* 195. *n. 9. part. 2. diuers.*

8. Tum etiam quia ad hoc vt res solita alienari pos- sit sine solemnitate concedi, requiritur, vt duret eadem causa primæ concessionis, & res perseueret in statu pri- mo, neque sit mutata, secus autem si cessauerit, & fuerit mutata, vt per Abb. *in cap. vt super n. 1. vers. ego crede- rem de reb. Eccl. non alien.* Rebuff. *eodem tr. n. 33.* Bor- gnin. *decis.* 30. *num. 8. & 10. num. 48. & 53. & n. 85. & decis.* 31. *nu. 113. & sequent.* Schrader. *de feud. part. 4. c. 2. n. 20.* Rot. *apud Cas. Graf. decis.* 4. *num. 17. de reb. Eccl. non alien. & coram Card. Seraphin. decis.* 1490. *num. 7.* & in Mediolanen. bonorum 23. *Ianuarij* 1593. *coram Orano.* Quod requisitum neque fuit alteracionem in casu præsentis.

9. Et demum quia quando res solita concedi fuit ap- plicata, & incorporata mensæ Prælati, tunc sine solem- nitate amplius concedi non potest, iuxta Guid. Pap. *dec.* 154. *Clar. in §. feudum q. 13. vers. bene verum.* Schrad. *de feud. part. 4. c. 2. n. 14.* Rosental. *de feud. c. 8. concl. 13. per tot.* Ferdinand. à Castro Palao *d. s. 4. n. 3. & sub n. 4. vers. tertia conditio.*

Ex quibus vtraque parte informante resolutum fuit denegandam esse remissoriam.

DECISIO IV.

Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Merlino.

In causa Gerundenfî Scribania.

Veneris 27. Nouembris 1637.

§. 1. Domini steterunt in decisis, scilicet denegandâ esse remissoriam & permittebant tres conclu- siones in iure verissimas, & passim à Rota receptas.

Prima est conclusio quod non datur remissoria ad probandum per testes, quod potest probari per scrip- turas. Bellamer. *decis.* 9. vbi testatur de stylo pala- tij, & Romana Curia. Felin. *in cap. 1. num. 4. de ap- pellant. Rot. decis.* 271. *num. 2. part. 5. recent. & apud s. n. Gregorius XV. decis.* 153. *numer. 2. & coram Reue- rendiss. Vgellen. decis.* 131. *numer. 13.* præter allegatos in alia decisione huius causæ. Cum enim probatio per instrumenta sit sincerior, expeditior, & magis tuta, frustra recurrimus ad testes, qui vel obliuione, vel alio defectu labi possunt, & idè incertior redditur eorum depositio, & minus secuta probatio, vt per Bellam. *d. decis.* 9. & Bald. *consil.* 109. *in princ. lib. 4.* vbi quod in- strumentis lux veritatis assistit. Crauet. *consil.* 54. *n. 15. cum aliis.*

2. Secundam præmittebant conclusionem quod non admittuntur testes, & sic denegatur remissoria, vbi ar- ticulus non respicit factum, quod subiaceat oculis, seu notitia testium, si enim sit articulus iuris, & pendeat à iudicio, tunc iudex ex sua peritia, & ex dispositione

S 3 iuris

iuris depromit determinationem causa, non autem ex tertium opinione, vel credulitate, vt fuit dictum in Codb. ben. decimatum 26. *Martij 1607. coram Reuerendiss. D. meo Cocino Decano, in Toletana Canonica* 13. *Novembris 1609. coram Card. Lan. elloro in Viterbien. honorum 10. Decembris 1613. coram bon. me. P. riazcha Manzanedo, in Hispalen. praeminentiarum 15. Nouembris 1617. coram bon. me. Andrea, que est decis. 593. n. 1. & 8. part. 4. recent. & in Valentina iuris sedendi 15. Decembris 1634. & 16. Martij 1635. coram R. P. D. meo Gbifierio.*

3. Tertia conclusio est quod non datur remissoria, quando materia articulata est irreuelans; conteritur enim tempus, & litigantes vexantur tadio, & expensis dum ad inanes probationes conuertuntur. *Rot. decis. 126. n. 2. & decis. 503. n. 1. part. 2. ac decis. 250. n. 1. & dec. 129. n. 1. part. 5. recent. & in dicta Valentina iuris sedendi coram R. P. D. meo Gbifierio.*
4. Ex his postea Domini inferebant non esse dandam in casu praesenti remissoriam, quia si respicimus primos articulos, illi continent, quod res solita fuit locari, & quod de hac Scribania facta fuerunt plures concessiones, pro annua pensione librarum 70. ex quibus deducunt informantes pro D. Fontanella potuisse etiam illi concedi pro eadem pensione absque alia solemnitate. Verum cum emphyteusis de sui natura requirat scripturam, nec aliter probari possit, secundam communionem sententiam de qua testatur Socin. sen. *consil. 120. n. 14. lib. 4. Rolan. consil. 87. num. 9. & 10. Surd. decis. 10. nu. 1. Valasch. de iur. emphyt. quest. 7. num. 2. & 7. Molin. de contrah. disp. 47. n. 4. & sequens. Gratian. discept. forens. c. 188. n. 1. & 2. & dixit Rot. apud Card. Seraphin. decis. 627. n. 1. & in recent. decis. 400. nu. 10. & decis. 630. n. 6. part. 1. Et consuetudine vniuersali vbiq; locorum receptum est, vt fiant inuestiturae, & publica documenta super emphyteoticis concessionibus, praesertim in his, quae ab Ecclesia recipiuntur. Propterea si de articulatis per D. Fontanellam concessionibus, extant scripturae, debent illae in actis exhiberi, ad effectum probandi solitum, non autem super hoc testes induci.*
5. Quo vero ad articulos, qui concernunt valorem meritum patrocini praestiti à D. Fontanella; & periculum, quod subire poterit monasterium in futuris litibus, quas defendere promisit idem Fontanella indeque etiam an requiratur beneplacitum apostolicum, & an adit vtilitas, bene intrat secunda conclusio, vt Rota haec omnia debeat diffinire ex iuris principiis, & iuxta Doctorem axiomata, non autem depromere resolutiones ex iudicio, & opinionibus.
6. Circa alios autem articulos intrat tertia conclusio de irreuelantia, quae est patens ex eo, quod in alienationibus bonorum Ecclesiasticorum requiruntur duo copulatiue, & solemnitas nempe beneplacitum apostolicum, & causa nempe necessitas, seu vtilitas evidens, ac indubitata, vt colligitur ex c. 1. de reb. Eccl. non alien. in 6. ex Clem. 1. nec non ex extr. unig. amb. iosa eod. tit. *Dec. consil. 142. n. 4. Surd. consil. 181. nu. 14. Rot. decis. 160. n. 1. & decis. 178. n. 1. & 10. part. 2. diuers. & in recent. dec. 430. num. 1. & 4. part. 2. & decis. 367. n. 1. part. 5. & fuit firmatum in 1. decis. & praeter ibi allegatos ex recentior. comprobant Donat. Anton. Marin. quorid. resol. c. 6. per 101. Ferdinand. à Castro Palao et. 11. disp. vnic. §. 2. n. 1. & sequenti.*
7. Hic autem deficit vtrumque, solemnitas quidem deficit, quia licet ea non requiratur in re solita locari, quotiescumque docetur de vna locatione solemniter, ac legitime facta, nempe cum beneplacito apostolico, vel de duabus solemnibus per 40. annos effectum sortitis, iuxta doctrinam Alex. in consil. 2. n. 6. lib. 3. & consil. 189. n. 19. lib. 2. Rota apud Card. Seraph. decis. 434. n. 5. & in recent. decis. 367. n. 18. & 19. part. 5. & in Nucerna praedij 24. *Maij 1627. coram me, in praesenti casu duae quidem*

exhibeantur concessionibus, prima de anno 1570. & altera de anno 1590. vsque ad 1614.

8. Tamen huiusmodi solitum non suffragatur, quia dictae inuestiturae antecedentes non sunt conformes huius postremae inuestiturae receptae de anno 1614. per D. Fontanellam. Vna enim ex dictis antiquis concessionibus facta fuit ad vitam vnius tantum personae, altera vero est facta ad vitam vnius, & illius dumtaxat successoris. Postrema autem haec inuestitura D. Fontanelle est ad tertiam generationem, cum facultate nominandi attributa tam ipsi D. Fontanella, quam eius filio, seu nominando, vt in processu compulsoriali fol. 23. Et sic non leuis adest alteratio, ac proinde intrat inclusio, quod expediendum erat beneplacitum apostolicum, etiam si res ipsa materialis solita fuerit alias concedi, si in conditionibus, vel alio modo fuerit alteratum, tunc enim dicitur noua concessio, & noua alienatio, *Dec. in athen. qui rem n. 22. Cod. de sacrosanct. Eccles. Clar. in 6. emphyteusis q. 6. vers. scias tamen bene, vtil. ad Affili. decis. 305. n. 8. vers. primo quod ista & num. 9. vers. secundo. Cauagnol. ad Menoch. consil. 79. n. 2. & 3. & fuit firmatum in alia decisione atque etiam in Imolen. bonorum 21. *Maij. 1593. coram bon. me. Card. Pamphili. Et in terminis alterationi huiusmodi resultantis ex facultate nominandi concessa vltimo inuestitio, quae in antiquis concessionibus non legebatur, est Cardin. Seraphin. decis. 1499. n. 7. & Rot. decis. 367. n. 20. part. 5. recent.**

9. Neque applicatur *dec. 62. lib. 3. part. 3. diuers. & in Casar. augustin. officij notariatus 27. Nouemb. 1616. atque in Turriana Scribanie 1. Iulij 1633. coram Reuerendiss. D. meo Decano. Quia ille decisiones emanantur in casu quo concessionibus facta fuerant ad vitam vnius tantum, haec vero de D. Fontanella est in tertiam generationem, & in defectum generationum ipse poterat tam in contractu, quam in vltima voluntate, etiam in articulo mortis nominare, & primo nominatus poterat eodem modo quodcumque alium nominare, unde non potest negari, quin hic agatur de maiori praedicio Ecclesiae, quae diuturniori tempore erit ptaata vtili dominio Scribaniae, quod non cadebat in casu dictae decis.*

10. Vtilitas etiam deficit, imò evidens est damnum Ecclesiae, concessa enim fuit haec Scribania D. Fontanellae pro libris annuis 70. vt in processu compulsoriali fol. 22. & sequ. & tamen anno antecedenti locata fuerat pro annuis libris 150. dicto processu fol. 21. Quae locatio licet esset ad triennium, tamen nec in huiusmodi locatione ad breue tempus praesumitur quod conductor voluerit iacturam facere, & conuenit etiam quod Dominus Fontanella statim sublocaret per duo triennia, imò continuauit ab anno 1615. vsque ad annum 1628. semper pro annuis libris 150. vt in processu compulsoriali fol. 32. fac. 1. & fol. 34. fac. 2. & fol. 36. fac. 2. & fol. 66. fac. 2. & fol. 79. fac. 1. Ex quibus locutionibus excluditur vtilitas, imò probatur damnum Ecclesiae, quia si et ipsa locasset temporaliter, non autem in emphyteum concessisset, longè duplo plus perceperit quam perceperit ex hac concessione emphyteotica, & vtilitas ad hunc effectum debet considerari de tempore renouationis, siue vltimae concessionis factae D. Fontanellae, vt in verbis dispositum est in extr. unig. amb. iosa, de reb. Eccl. non alien. ibi, tunc Ecclesiarum evidenti vtilitate. *Rot. apud Cas. Graf. decis. 4. per 101. eod. tit. Gratian. discept. forens. c. 179. num. 22. & 23. & fuit in alia decisione firmatum, nec non etiam in Bononiens. deuolutionis 15. Decemb. 1621. coram Reuerendiss. D. meo Decano. Et huiusmodi vtilitas requiritur etiam in concessione rei solitae in emphyteum concedi, vt post alios aduertit Honded. consil. 51. n. 62. lib. 2. & consil. 37. n. 12. lib. 2. Gratian. discept. forens. c. 47. n. 5. & 6.*

11. Nec dicatur patrociniū D. Fontanellae recipi polle

annua illi praestationi lib. 150, & sic excludi damnum, & lacionem Ecclesiae. Quoniam si pro tempore praeterito consideratur patrociniū, potest intrare praesumptio satisfactio, non est enim, verosimile, quod D. Fontanella per spatium quindecim annorum, post tot impensos labores, ut alleritur in inuestitura, & obtentis in causis monasterij fauorabiles sententias, nullam salarium exegerit, & hic potius videtur color quaesitus pro cohonestanda concessione emphyteotica facta a patruo, qualis erat ille Abbas monasterij in fauorem D. Fontanellae nepotis ipsius Abbatis, quae sanguinis coniunctio oicitantiam in scrutanda Ecclesiae utilitate solet inducere, & suspicionem concessionis, ut notant Doctores in *authen. quibuscumque C. de sacrosanct. Eccles. Alciat. de praesumpt. reg. 1. praesumpt. 29. n. 1. & seqq. Rot. decis. 181. n. 1. & decis. 360. nu. 16. part. 1. & decis. 18. n. 5. & decis. 65. n. 18. part. 2. diuers. & post Cinc. de censur. decis. 8. n. 9. & decis. 36. n. 11. Nec assertio contrahentium in hoc attenditur, ut bene in his terminis per Iason *consil. 73. per tot. lib. 3. Federic. de Sen. consil. 143. & Rolan. consil. 25. num. 19. lib. 1. Rot. decis. 27. n. 4. & decis. 28. n. 1. ac decis. 36. n. 9. & decis. 37. n. 6. & 7. post Cinc. de cens. & decis. 160. n. 4. part. 2. diuers.**

12. Pro futuro autem tempore patrociniū erat omnino incertum, & an D. Fontanella esset superuicturus, & an monasterium passurum esset vexationes forenses, ita ut opus fuerit pollicito patrociniū, quae incertitudo tollit utilitatem requisitam pro alienationibus bonorum Ecclesiae, quae utilitas de tempore contractus debet esse certa, & euidens, adeo ut non sufficiat Ecclesiam remanere sine damno, sed opus sit ipsam fieri euidenter locupletioiorem, & lucrum consequi a concessione, ex traditis per Archidiacon. in *cap. sine exceptione n. 15. Bellam. n. 6. & 12. q. 2. Rot. decis. 65. n. 4. part. 2. diuers. Card. Seraphin. decis. 433. n. 2. & decis. 508. n. 12. & in d. Bononien. deolutionis 15. Nouembr. 1621. coram Reuerendiss. D. meo Decano*; semperque obstat defectus solemnitaris, nempe beneplaciti apostolici, quod ut supra fuit ostensum, requirebatur propter alterationem; & demum quatenus concurreret utilitas hoc pendet a Iudicio Rotae proferendo, secundum Iuris conclusiones, non autem ab assertionibus testium.

Et ita vtraque parte informante resolutum fuit standum esse in decis. 160.

DECISIO V.

Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D.
Merlino.

In causa Geronden. Scribaniae.

Veneris 26. Februarij 1638.

1. **B**Is Rota resoluit, denegandam esse remissoriam Domino Fontanellae, & quamuis Rota non solet multiplicare in disputationibus super remissoria, attamen cum agatur in causa commissa appellatione remota, & in articulo huiusmodi denegationis remissoriae opus fuerit tangere nonnulla, quae etiam ad decisionem negocij principalis conferre videntur Domini indulserunt ut tertio super iam decis. Informantes pro Domino Fontanella audirentur, quibus auditis, & strenue per eos impugnat. decisionibus, adhuc Domini unanimiter tertio steterunt in decis. pro denegatione remissoriae.

2. Inevitabile enim visum fuit motiuum quod in alienatione bonorum Ecclesiae duo copulatiue requiruntur. Primum necessitas seu utilitas euidens, alterum solemnitas, scilicet beneplacitum Apostolicum, sine exceptione 12. q. 2. c. nulli, de reb. Eccles. non alien. & c. i.

ead. tit. in 6. late Couart. var. resolut. lib. 2. c. 17. num. 22. Rot. in impress. coram Reuerendissimo Domino meo Decano decis. 374. num. 3. & decis. 145. num. 1. & 3. & in Messanen. seu melius fendi 15. Februarij 1636. coram me.

3. At esto millies D. Fontanellam per 15 annos egregium patrociniū impendisse pro Monasterio, quodque per tantum tempus nullum salarium percipisset, quod tamen admodum inuehensimile videtur, nedum attenta diuturnitate temporis, sed & quia D. Fontanella, qui pro suis clientibus tam acer Aduocatus fuit, non praesumitur propriam causam mercedis suae a Clientibus debita deseruisse, argumento *1. Praes. C. de seru. rus. & a. cap. si non licet 23. q. 5. & cap. non satis 80. dist. 1. B. d. consil. 312. n. 3. lib. 4. Crauet. consil. 6. n. 25. & consil. 8. num. 17. & dato etiam sine veri prauidicio quod hac merita D. Fontanella illam concessionem ad tertiam generationem meruerint, attamen semper requirebatur beneplacitum Apostolicum, quod cum deficiat, hinc irreuelantia omnium articulorum resultat, & sic deneganda est remissoria, *1. ad probationem. C. de probat. Rot. coram sancta mem. Gregorio XV. decis. 81. n. 5. & decis. 456. n. 1. & alia cumulantur in decisionibus huius causa 1. Iulij 1637. & 27. Nouembris eiusdem anni coram me.**

4. Nec obstat, quod haec Scribania fuerit aliis per duas Inuestituras concessa, & propterea non sit opus beneplacito Apostolico tanquam de re solita locari; quoniam iam fuit in vtraque decisione responsum, hoc suffragari, si nedum eadem res materialis fuisset tertio locata, sed etiam cum illdem conditionibus, & pro eisdem personis, sed cum fuerit alteratum solitum & quidem notabiliter opus erat beneplacito Apostolico, quia stante alteratione censetur noua concessio, & alienatio ultra allegatos in primis decisionibus bene Redoan. *de reb. Eccles. non alien. q. 1. c. 6. n. 19. & pluribus sequentibus, Decian. consil. 73. n. 43. lib. 2.*

5. Alteratio autem est patens, ut in prima decisione *vers.* neque dicatur & in secunda decisione *vers.* tamen huiusmodi solitum; fuerunt enim additae plures generationes in hac vltima Inuestitura, quae non fuerunt in primis concessionibus appositae, & quod sufficiat talis alteratio ad effectum, ut opus sit beneplacito Apostolico ultra allegatos in aliis decisionibus docent Molin. *de Iust. & Iur. c. 468. n. 19. Ferdin. de Castro Palao moral. part. 2. v. 12. punct. 15. §. 4. n. 4.*

6. Neque virget, sedulum illud, & doctū patrociniū D. Fontanellae exposcere hanc alterationem; Quoniam haec merita respiciunt primum requisitum necessarium pro alienatione bonorum Ecclesiae, nempe utilitatem Ecclesiae, non autem secundum requisitum, scilicet solemnitate beneplaciti Apostolici; neque plus possunt operari hoc patrociniū, & labores impensi pro Monasterio, quam si ingentem pecuniae summam erogasset, & tamen si pecunia emisset hanc Scribaniam, adhuc opus fuisset beneplacitū Apostolico, licet euidens fuisset utilitas Ecclesiae. Idem ergo est dicendum, dum loco pretij D. Fontanella in acquisitionem Scribaniae exposuit patrociniū, & labores.

7. Ad decisiones autem 622. lib. 3. p. 3. diuers. & Reuerendiss. D. meo Decani in *Casar Augustana officij Notariatus 27. Nouembr. 1620. & in Turriana Scribania 1. Iulij 1633. fuit responsum in secunda decisione vers. neque applicatur, quae resposio, & hodie Dominis placuit; non enim sunt amplianda, & extendenda conclusiones in materia alienationis bonorum Ecclesiae, ut cū huiusmodi officia non possint per ipsos Monachos exerceri, si possint ad vitam vnus concedi sine beneplacito Apostolico, possint etiam concedi ad tres generationes cum facultate etiam in articulo mortis attributa extraneos nominandi tam Domino Fontanellae, quam eius filijs, & etiam primo nominato, ut fuit conuentum*